

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XXXIX. In Domin. X. Post Pent. Non sum sicut cœteri hominum. Luc. 18.
Arg. Speculum probatissimum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

CONCIO XXXIX.
IN DOMINICA X. POST PENT.

Non sum sicut cœteri hominum. Luc. 18.

ARGUMENTUM.

Speculum probatissimum.

Mnes Genealogiam nostram ab uno Parente ducimus, sedemque ceris nobilitamur. Aud. Figmentum Platonicum est, Deum condendo hominum genus, alios quidem ex auro, alios ex argento, alios ex aere, ferroque conflasse. Veritas, quod omnes de terra geniti, omnes eandem specie essentiam, atque animam nascimur.

Nihilominus poëtico plus, quam cothurno jactitat sese hodiernus Pharisæus, plenisque fancibus egurgitat: Non sum sicut cœteri hominum. Non sum de tribu, de societate, de genealogia aliorum. Non sum sicut cœteri hominum. Illi peccatores, ego justus; illi de infimo subsellio, ego de altissimo; illi de cœteris ego de proprio. Non sum sicut cœteri.

Nec defunt etiamnum, qui cum eodem Pharisæo desipiant, in quibus cum omnia communia sint aliis, ipsi tamen singulares haberi velint; in qui-

bus cum nec accidens ullum diversum sit ab aliis, ipsi tamen tota substantia sese discrepare ab ipsis arbitrantur. Unde istud? Quia nimis se ipsis non cognoscunt, quia speculo utuntur exotico, & impostore. Quod ostendam, & germanum sincerumque sufficiam. A. M. D. G.

Partitio

II. Tam diversa propè sunt speculorum genera, tam multiplex usus & abusus; quam varia sunt imperia. Alia enim apud Othomannos, alia apud Persas, alia alibi recepta;

§. I.

Speculum Turicum exploditur.

III. Apud Mahumetanos inveniuntur Religiosi Torlaques dicti, quorum professio est, speculum obversum per plateas circumferre, passimque obviis exhibere inspectandum; quatenus se ipsis in eo contemplentur suosque naves, aut inconcavum habitum cognoscant. sic ii aliis consultum eunt non sibi; aliorum detegere nituntur maculas, non suas; aliis inclamat,

Speculum
Turicum
Bell. Dom. 3.
Adv.

Vu

mant, respice quis sis, non sibimet-
ipis.

Gemellos hisce etiamnum reperi-
est fratres, qui omnia alia extra se spe-
culantur, & exenterant, suimet duntaxat cognitione seposita. Inquirunt
volucrum, siderumque cursus, inda-
gant temporum vicissitudines, inve-
stigant vires, & effectus elemento-
rum; discutunt an solidi in celo pla-
netarum fornices, & quasi Semera-
midis muri? An flumina inter arden-
tes astrorum globos diffusa? An ad
tres, vel plures contiguationes assur-
gat moles polorum? Denique a super-
nis ad infima devoluti, animantia qua-
vis, herbas, plantasque eviscerant,
nulla, aut exigua suimet habita ratio-
ne.

*Curiositas
hum. nota-
tur.*

*Eocli.
u. 24.*

IV. Hos credo coronatum notasse
Ecclesiasten, quem allato multiplici
discrimine Sapientem inter & stul-
tum haec inter alia adducit: *Oculi sapientis in capite eius, oculi autem stultorum in finibus terra.* Paradoxum id prima
fronte videri posset, cum quorum con-
templamur sive stultorum, sive sapien-
tum, aqua naturae dispositione oculos
in fronte fixos arbitremur. Qua
ergo ratione solius Sapientis oculi in
capite esse perhibentur. Missis alio-
rum glossimatis, ajo non alia, quam
quod Sapiens domi sua continet oculos,
in se obvertat, domestica lustrat,
præcordia propria penetrat; si-
deratus autem a se ipso, è regione usa in
aliam reflectat, totus extra se peregrin-
atur, nunquam ad suos discutiendos

Lares sese demittat. Hinc oculos non
tam in arcerationis, quam in foro tu-
multuum, ac curia curiositatum ha-
bere creditur. *Oculi Sapientis. &c.*

V. Horum profecto de numero
erat ille nomine & re ipsa Morus Na-
bal, qui cum hodierno Pharisæo ar-
bitrabatur se supra cœteros, & de da-
vide viro glorioſissimo, sanctissimoque
non sine fulphui & scisciebatur: *Quis 1. Reg. 20
est David, & quis est filius? Ia 12
hunc reverent servi, qui fugi-
unt dominos suos. Quæ genealogia
ipsius? aut quæ officia? Nonne ipse
de grêge evocatus ad aulam; Nonne
ipse subulcus ille, ille, & agasor? Quis
est filius Ia 1? Nonne ipse mancipium
perduelle, quod cornua erexit contra
Dominum? Quis est filius Ia 1? Magnus
hic mihi princeps, magnus heros, val-
quam timendus! Ita ille sui profus
oblitus, alterius etiam lituratis glo-
riolis facinoribus, ea duntaxat addux-
it, quæ viri dignissimæ virtutem obfu-
scarent, aut quantum in se erat, omni-
no extinguerent. Haud secus alii aliena
rimauntur viscera, & vitia propriis
neglectis; nec secus, quam lapillus ille
Danielis de monte deciduus pedes
fictiles verberant; quatenus aurum
virtutis alterius, argentum scientiarum
nobilitatis, ferrum fortitudinis una
corruat.*

VI. Quia in re haud absimiles vi- *Curiositas
dentur illis foeminiis à mythologia noxia Na-
Comitis Greas nuncupatis. Hæ do-
mi sua talpæ eluminatae morabantur,
communem oculum in scrinio con-
servantes, exente vero quapam illa-*

rum foras, illum oculum depromebant, fronti curiosæ inoculantes; quæ ubi redux visa retulisset, eundem eximenteres reposuere loco suo. Germani, ut dixi, fratres harum videntur fororum, qui apud vicinos cuncta scrutantur, se ipsos ignorant; universum orbem contemplantur, & apud se ipsos plus, quam Cimieris degunt in tenebris. Norunt profunda terræ, & altitudinem cœli emetiuntur, sui omnino incurii ac ignati. Nam ut perbellè D. Gregorius scribit: *Curiositas dum cuiuslibet mentem ad investigandam vitam proximi exterius ducit, semper ei intima sua abscondit, ut aliena sciens, se nesciens sit.* Animus quanto latius extra se enavigat, tanto minus, quæ sunt patriæ conspicit; *obliviscitur* sibi, qui nimium scrutatur aliena; eoque plus in se continet caliginis quanto amplius foris alienæ hauserit claritatis.

Timeant hi, ne imitando hodiernum Pharisæum in censura, ejusdem comites evadant in tortura. Timeant ne cum festucam in oculo fratris videant, trabem in suo non considerent. Timeant ne abeunte Publicano justificato in domum suam; ipsi recedant condemnati in domum alienam. Illam nempe, quæ parata est diabolo, & Angelis ejus.

§. II.

Speculum persicum fulminatur.

VII. Tribus alia mortalium est, quæ

speculo abutitur Persico. Hi specula rotunda in loquari suspendunt, ita ut qui se ipsum intueri intendit caput, oculosque attollat, & tum in iis se, ^{P. sal. 130. v.} suaque omnia, tanquam in microcosmo perspiciat.

August. b. l.

S. Augustinus explanans illud Psalmus: *Non sunt elati oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque mirabilibus super me, nec eos depictos reputat, qui vel ob honorum culmina, vel bonorum cumulum se extollunt.* Hi enim ut plurimum oculos non tam demittunt, quam starrigunt; non tam ea, quæ supra se conspicunt, quam quæ infra se despiciunt, *in magnis, & mirabilibus Superbi in ambulant, qui se supra se spectant;* ait ille. *mirabilibus Qui se cum hodierno Pharisæo, vel ex ambulant simulata virtute, vel ex dignitate, & divitiis attollunt; vel ex natalibus ad fastum assurgunt. Verè enim in mirabilibus ambulant, quia cum ex se nihil sint, non tantum aliquid, sed multum se esse opinantur.* Verè in mirabilibus ambulant, quia non tam in terra, de qua geniti, quam supra sidera inambulant. Vere in mirabilibus, quia funambulorum instar in aere, in uno non tantum fune, quam phantasmate se suspendunt, in eo se jactitant, saltant, tripudiant, ac de semita ex plauti Asinaria depraedant.

VIII. Loquatur hic nobis unus ex hac tribu Sapores Rex Persarum. *Quid ille & quam mirabilia de se concepit?* Scribit ipse in Epistola sua ad Constantem Cælarem: *Rex regum, particeps siderum, frater Solis, & Luna*

V u 2. & Luna

*Curiosus
sui oblitus
sunt*

*S. Greg. b. 26.
in Evang*

*Speculum
persicum
quale*

*saporis Re-
gis fastus*

*& Luna Constanti fratri salutem. Audi-
tis quam mira, quam stupenda pro-
ferat? Cum Solem unum, Lunamve
unigenitam acceperimus; cum de li-
mo terrae prognati universi ille supra
fidea incedit, & de splendoribus Solis,
Lunaeve participasse se comminiscitur.*

*IX. Loquatur alter, pax arrogan-
tiae supercilios elatus Sultanus. Quid
iste? Multo mirabiliora; dico stupidio-
ra: *Sultanus*, scribit in quadam sua epi-
stola, *omnipotens Carthaginis, Dominus
Iordanis, Tutor paradysi, Rex Regum,
Amicus Deorum, Iovis & Solis nepos.*
Num quidquam insolentius ab homi-
ne dici, aut fingi potest. Num altiore
quisquam cothurno incedere? *In mira-
bilibus ambulant.**

*Ezech.29.
v.3.* Accedunt nihilominus alii, i.e. con-
templaturi in hoc crystallo, non mi-
nore fastu. Accedit Pharao, & egur-
gitat: *Ego feci memet ipsum, & meus est
fluvius. Dicere vult: Ego sum conditor
hominum, & fluminum ego DEus. Acci-
dit alter Rex Tyri considerat semet,
faturque: *Deus ego sum, & in Cathedra
Dei sedi. Accedit tertius alio exordine,
suumque sensum enuntiat Dives ego
sum, & locupletatus, & nullus (homi-
nis, vel numinis) ego. Accedit ad
hujusmodi speculum hodiernus Pha-
tisaeus, & ebuccinat. Non sum sicut co-
teri hominum. Ego solus sum, ille pu-
blicanus de ceteris est. Illi de infirmis,
ego de supremis; illi de cognatione
terræ, & luti; ego ex genealogia co-
lesti; illi indigni, ego dignus. Talis
sum per justitiam meam, quales alii
per iniquitatem suam. Non sum sicut
ceteri.**

Sic erucæ induunt ad hoc specu-

*lum alas; sic vespertiliose aqilis
conferunt, sic lucerna cum sole con-
tendit, sic in mirabilibus supra se am-
bulant. Supra se inquam, quia supra
statum, conditionemque suam se ef-
ferunt, donaque dei subimet ita impu-
taat; ut rationem omnem exuisse vi-
deantur. Neque enim tam mirabi-
lia, tam siderata de se jactarent; si
vel rodiolus rationis in iis superes-
set.*

*X Quid autem de iis Speculum
Veritatis? Quid divina de ipsis oracu-
la enuntiant. Elevatum est inquit ad
Summatem Tyriorum, *cur tuum in de-
core tuo, perdidisti sapientiam tuam, &
nihil factus es, & non eris in perpetuum.**

*Superbia
noxia*

*Ezech.28.
v.27.*

*Eheu quanta metamorphosis,
quama dispar ab eo sensus. Ille qui se
reputabat Deum, in judicio veritatis
inventus est nihil. Nihil factus es. Ille,
qui sibi vius est in throno dei conse-
disse, hic in profundum abyssi detur-
batur. Ille qui de sua presumebat sa-
pientia; cerebro destitutus arguitur.
Perdidisti sapientiam tuam. Hæc illa de-
uno.*

*XI. Quid de alio? Nescis quia tu mi-
ser es, & miserabilis, & pauper, & cœ-
sus, & nudus. Quid inquit, ubi ar-
rogas vires, ac potentiam, cum sis
miser, miserabilis? Quid venditas di-
vitias cum sis pauper? Quid de in-
genio, ac sapientia presumis, cum sis
cœsus in supernaturalibus, ac na-
turalibus dignoscendis arcanis.
Quid plumatum te arbitraris veni-
tate, & gratia cum sis nudus?
Nescis quia tu miser es, & nu-
dus? Vere miser, & nec miser tantum,*

sed

sed summe miser, nec tantum ærum-
nosus, sed etiam pauper, & eo pau-
pertatis deductus, ut indusio eareas;
nec uno duntaxat, sed utroque cap-
tus oculo sis. *Nescis quia &c.* Usque
adeo in mentiendis ærumnis nostris ad
infaniam usque caligamus.

XII. *Quid vos alii, vel de formæ
gratia, vel de honorum umbris, vel de
fulvi metalli arenulis effertis? Num
vos fallit, quod non sit speciosa for-
ma, nisicum animo speciosissimo? Num
præterit, quod identidem Thersites
sub Narcissi lippario lateat? Num ig-
noratis quam fragile bonum forma, &
labilis ævi spolium? Omnis caro sœnum,
pœ, & omnis gloria ejus, quasi flos sœni,*

*¶ 40. v. 6. exelamat Isaías. Et vos de tam fuga-
ci bono, de tam futili spolio gloria-
mini?*

*Quid itidem honorum tituli, qui-
bus vos extollitis? Nonne fumus, &
umbra. Audite de his vaticinantem
Honor spu-
ma Vatem Oseam: *Transire fecit Samaria
Regem suum quasi spumam super faciem
aque.* Honor spuma, seu lympharum
sputum est, ut vel inde pateat, honor-
rum titulos non nisi sputo, & luto dig-
nissimos? *Transire fecit Samaria regem
suum, quasi spumam.* Spuma res est
vanissima nullius prope corporis; &
honor vanitas vanitatum. *Transire fe-
cit &c.* Spuma instar bullæ aqueæ dis-
solvitur; & honor levibus ex momen-
tis imminuitur. *Transire fecit &c.**

*Quid tandem divitiarum abundan-
tia vobis ad mensuram vestram adjic-
et? Quid arenae de Paetulo colle etæ?
Quid massa telluris induratæ ex Per-
via advecta? Nonne hoc pondere suum
vos magis deprimere; quam ad fastum*

erigere deberet? Quanto enim majo-
ra talenta ad nundinandum, ac dis-
pendandum accepistis. tanto gravior
vobis reddenda ratio; tanto severior
timenda condemnatio.

*Hæc si expenderent Thrasones illi,
non utique sese Persico specularentur
in vitro, non ambularent in mirabilibus
supra scæ; sed potius in humilibus infra
se; non tam de alienis commodatis
bonis gloriarentur, quam de reddenda
proximè ratione percellerentur.
Verum quoniam suo hoc delusi con-
sultore vanitatem propriam, rerumque
stuarum nullitatem haud assequuntur;
age alium sufficiamus. Quem illum?*

§. III.

Speculum Antipheronis pro- ponitur

XIV. *De quodam Antipheron-
te refert Aristoteles, illum ubi ubi de-
ambulasset, moratusque fuisset; tem- Antipheron
per semetipsum coram se intuitum esse,
perinde ac si continuo in speculo se
conspexisset. Non disputo hic, an hoc Arift. 13. mo-
ex debilitate radiorum visualium ex tor c. 3.
ejus oculis prodeuntium, nec aërem
perfringere valentium provenerit. An
vero quod nebulam densiorem, à qua
similitudo sui corporis inflecteretur
ante pupillas oculorum naœtus sit. An
quod lippitudinem passus oculorum,
stillantibus iis humoré pingue, ac crassū
qui à vicino aere condensatus, aptus
sit redditus instar speculi ad reflec-
tandam imaginem corporis sui. An tan-
dem phantasie, & imaginativæ forti-
oris vitium fuerit: Id duntaxat edico-
nos debere esse similes Antipheroni,*

Vii 3 Specu-

Speculum semper sui præferenti, suamque originem, ac miseriam contemplanti.

pii, ac religiosi Ludouici Granatensis est. Ita enim scribit: *Dum lutum super oculos cœci ponit, hoc insinuare vo- lauit, ut humani corporis pulverem (quod ex limo terra formatum, atque concretum est,) ejusdemque mortali- tatem ante mentis oculos assida con- sideratione ponamus.* Ut hac ratione humanarum rerum inanitatem per- ipiciamus, easque pro nihilo haben- tes, in vera cordis humilitate, & nostri ipsorum cognitione proficiamus.

*Lud. Gram.
fer. 4 D. 4
Quad.*

Humilitas
Eunilius

O vere germanum, o vere si- dele speculum! Blandiuntur ut plu- rimum aliae, hoc nunquam; refe- runt alia formam extimam, seu su- perficiem, hoc ipsam materiam, seu substantiam; augent alia, quæ es- sent minuenda, hoc imprimis tu- morem, arrogantiæque contrahit, ac deprimit. Quisquis enim pensi- culatus id expenderit, illamque hor- rificam speciem, quam post modi- cum in sarcophago habiturus sit, ante oculos posuerit; an non is fa- stum omnem, tumorèmque depo- net; se ipsum tanquam limum, lu- tumque mox futurum despuet, hu- manaque omnia nihili ducet. Posu- it lutum super oculos cœci nati. Credo ego lutum hoc speculum, seu perspicilia extitisse, quibus ex agnatis tenebris lucem aspergit. Unde illa enim formantur? Nonne ex vitro, Et vitrum unde? Nonne ex cinere, ac pulvere? Ergo lutum ponendo supra oculos, speculum quoddam eidem contulit, in quo suam perspi- ceret vilitatem; vel perspicilia quibus ad sui notitiam perveniret. Posuit

*Christus cur-
lutu cœcum
sanarorit
Ion. 9. 7. p.*

*Deus per re-
pugnantia
curat*

*Cognitio sui
commendatur*

XV. Apud S. Joannem legimus, quod Dominus senatus cœcum, in malagine assumperit lutum sputo suo mistum. *Fecit lutum ex sputo, & linivit oculos cœci.* Quis ambigat hic latere mysterium, cum alias solo attactu, vel verbo, vel natu oculi eam præstare gratiam potuisset? Imprimis cum eo remedio usus sit, quod magis officere, quam prodesse videbatur. Novimus enim appri- me, quantum molestia ingeneret oculis, vel unus pulvisculus catu il- lapsus; quid itaque ex se non intulit massa lutii ingesta in illos? Nikilomai- nus fecit Dominus lutum ex sputo. Quid hoc? An ut intelligeremus Dominum; sœpæsæpius hisce rebus, commoditatibus nostris, ac saluti consulere, quas nobis perniciem allatu- ras opinabamur? Identidem enim successu temporis salutaria deprehen- dimas extitisse, quæ obsutura cre- debamus. Quum enim pharmaca divina per se amara, carnique mole- sta sint, ac humanæ repugnantia pru- dentiæ, præterspem tamen, opinio- nemque omnem mentis medentur vulneribus. *Fecit lutum ex sputo.* An ut ostenderet, se illum esse figulum omnipotentem; qui ut primum ho- minem ex luto plasmavit: ita hunc ex eadem materia reficere velle. *Fecit lutum ex sputo.* An vero verius, ut Vilitatis nostræ speculum ob oculos nobis poneret? Sensus hic viri æque

ludem.

XVI. Commendat hoc speculum imprimis D. Bernardus in libello suo ad Eugenium Pontificem tantum; ut nolit unquam illud sive in choro, sive in foro deponi: *A te, inquit, incipiat consideratio, per alia ead, in te sistat; quocunque vagetur ad te revocetur; tu tibi primus, tu ultimus.* Punctum primum meditationis tuæ in via Purgativa sit vilitas tua, imprimis per peccata commissa, à te contracta. Idem sit primum in Via Illuminativa ad veram, veram profundamque humilitatem ingenerandam. Idem sit primum in via Universalis ad a norem idivinum excitandum, fovendumque. *A te incipiat consideratio tua.* Poteris declinare ad alia revolvenda mysteria, sed ad te revocetur; vel si alia primum contemplatus fueris, in te sistat. *Tu tibi primus, tu ultimus.*

Non sit tuum speculum, quale in officiis publicis invenire est, quod vultum duntaxat exteriorem exhibeat, momento peritum; sed tale, quod memoriam sui imprimat, quod non extima, sed intima animæ lineamenta referat; quod cœlestis, ac divinum speculum æmuletur. De hoc subdit idem: Sume exemplum de summo omnium Patre, Verbum suum & emittente, & retinente. Nempe verbum tuum, consideratio tua sic procedat, ut ad te redeat sic progrediatur, ut non egrediatur, sic exeat, ut non defterat.

XVII. Figuram hujus sanctæ

Contemplationis exhibent nobis illa animalia plena oculis ante, & retro, quorum unumquodque ante faciem suam ambulabat. Illa enim S. Gregorio magno Interpretante nos instruunt esse Antipherontes, in nos ipsos descendere, continuoque vilitatem nostram meditari. Verba ejus sunt: *Omnis justus qui vitam suam solitus aspicit & diligenter considerat, quantum quotidie in bonis cnescat, aut quantum debeat; iste quia se ante se ponit, coram se ambulat.* q. d. Ille æmulatur sancta Ezechielis animalia, qui defectus suos diligenter discutit, & quam parum in virtute protecerit expendit. *Unumquodque coram facie sua ambulabat.*

*Examen
S. Greg. h. 4.
in Ezech. 1*

Ut vero unumquodque eorum quadruplices oculos habuit; ita viri probi geminatos habeant oculos necesse est. Aquilæ nimis, quibus Deum summum bonum intuerantur; Hominis quibus proximum arbitrentur, Leonis quibus mundum alpiciant; Bovis quibus se ipsos inspiciant. Aquilinis enim oculis, id est purissimum opus est, ut solem fulgentissimum. Deum inquam hic per fide, ibi eodem gratiosè obstetricante, per lumen gloriae contemplari valeamus. Humanis, id est humanitate, ac misericordia plenis proximus aspiciendus, quatenus illi subveniatur. Leonis, hoc est minacibus mundus spectandus, tum pompis suis, atque illecebris. Bovinis autem, ut se ipsum introspiciat, ut pedes considerationis

tionis fortius in terram corporis sui si-
gat, ut jugum Domini firmiter trahat
&c. *Vnumquodque eorum coram facie
sua ambulabat.*

*Abrahā hū-
militas*
Gen.18.v.27
XVIII. Hoc in speculo sese con-
siderasse credendus est omnium cre-
dientium Patriarcha Abraham; quan-
do oravit ad Dominum: *Loquar
ad Dominum cum sim pulvis & cinis. Fas
mihi sit os meum aperire ad te, qui
es omnia, cum ex me nihil sim; &
nihil quidquam pejus.*

Liceat mancipio vilissimo, deque
pulvere compacto Dominum Domi-
nantium interpellare. Liceat cor me-
um obstetrici lingua coram te effun-
dere, antequam rursum in pulverem
redigar.

Job.14.v.1.
XIX. Hoc eodem mihi usum es-
se persuadeo Jobum à patientia, ac for-
titudine nobilitatum, quum hominem
hunc in modum definiret: *Homo na-
tus de muliere, brevi vivens tempore re-
pletur multis miseriis, qui quasi flos e-
greditur, & conteritur, & fugit velut um-
bra. Quis inquit descriperit, quan-
tis malis obnoxium corpus ipsius ho-
minis? quantis vitiis itidem subdita a-
nima eiusdem? Ipse natus de putredi-
ne mulieris, perinde ac flosculus ex
fimeto quoipiam; momento prope, aut
falce præscinditur, aut pruina decoqui-
tur, aut ardore solis contabescit. Qui
quasi flos &c.*

Psal.38.v.6
XX. Hoc imprimis intuitus, ut
alios mittam, Purpuratus Vates, quum
caneret: *Veruntamen universa vani-
tas omnis homo vivens. Quidquid va-
nitatis in fatuis ignibus, quidquid in
aeris vaporibus emergentibus, quid-
quid in spuma maris, quidquid in ter-*

*re floribus, aut coloribus, labori-
bus, aut odoribus, saporibus & con-
centibus, totum id in homine est re-
perire. Veruntamen universa vanitas.
Sit alter Herculi Gallico par in per-
orando; sit æmulus subtilis scoti in
disputando; sit antesignanus om-
nium in resolvendo. Veruntamen u-
niversa vanitas. Occurrat braæteatæ
felicitatis pompa, obversentur fumo-
sæ majorum imagines, stipent latæ
Leopardi sine numero. Veruntamen
universa vanitas. Nihil id totum ad-
dit substantiæ, nihil quantitatis, pa-
rum ubicationis, multum actionis, &
passionis.*

Sep.7.10.
XXI. Hoc ipso si Pharisæus ho-
diernus usus fuisset, non utique exu-
lulasset: *Non sum sicuti cæteri hominum;*
sed multo rectius cum Salomone de-
se id ipsum prædicasset, quod ille o-
lim: *Et ego natus accepi communem a-
ërem, & similiter factam decidi terram,*
*& primam vocem similem omnibus emis-
plorans. Ut primum natus sum, non
cum hominibus duntaxat, sed &
belluis communem hanc aërem, &
quasi terræ filius ab ea alendus in illam
decidi, in eandem tanquam matris fi-
num paulo post redditurus. Esi por-
phyrogenitus essem, tamen singulare
nihil in genesi mea à cœteris homini-
bus natus sum, iisdem passionibus,
miseriis, ærumnis, factus obnoxius. In
rmiliter factam decidi terram. Nec
lachrimas inhibere poterant basilica
laquearla, nec gemitus multiplicati
choraulæ, ac symphonasci. Et pri-
mam vocem similem omnibus emis plorans.
Hæc dico, pariave ingeminasset si accu-
ratus illud inspexisset.*

Vel

Vel certè cum Publicano eminus defixis in terram luminibus stetisset, eumq; eodem ingemisset: *Deus propitius esto mihi peccatori.* De° cuius natura bonitas, cuj^o visceralit ipsa misericordia, cuius oculi clementia, & gratia, esse post longos errores pressus pondere peccatorum ad te festinō, meamque coram te iniquitatem cognosco. Tu quælo propitius esto, tu ignosce, & oculos tuæ pietatis ad me misericordium deflecte. Ah, quid egi, quid feci demens, quod te Deum irritare, tuamque sacratissimam legem prævaricari præsumpserim. Sed jam dolco, in illisque auctiis dolere concupio, non quod supplicia meis sceleribus in caput proprium devolverim, sed quod te summum Bonum meum offendessem. *Deus propitius esto mihi peccatori.*

XXII. Utamur & nos eodem speculo, sepositisque aliis, in eodem indies minimum tempore modico speculemur. Alia omnia fastum ingenerare astolent, hoc solum demissionem, ac vilipētionem sui. Nihil enim tam efficax ad sinceram animi demissionem conciliandam, atque intima sui cognitio. A Pavone id participamus, ut

ubi pedum, seu affectuum extrema conspicimus, totum Syrma elationis demittamus. Alia specula universa à superficie aciem obtundunt, hoc unum ad intimas usque penetrat medullas. Alia cuncta fragilia, ac vitrea, hoc solum solidum, ac adamantineum, cui omnis virtus, ac religiosæ perfectio-
nis moles securè innititur,

Utamur inquam, & nequando cum præsente Pharisæo nos cæteris præferamus, identidem cum Præfule Africano nostri notitiam, cœlestemque gratiam imploremus: *Domine noverim me, noverim te.* Noverim me creaturam tuam ex Chao nihil tua omnipotenti dextera eductum; noverim te Plastem, ac creatorem meum. Noverim me abyssum omnis calamitatis, ac miseriæ; noverim Te oceanum omnis perfectionis, ac beatitatis. Noverim me nihilum, & nihilum, noverim Te Deum meum, & omnia. Noverim me in hac vita, ut tu me noscas in in altera. Noverim me cum publicano, ne forte reprobus efficiat cum Pharisæo. *Domine noverim me, noverim Te.*

Amen.

